

GAZETA TRANSILVANIEI.

Redactiunea si Administratiunea: tãrgulu florului
Nr. 22. — „Gazet'a“ ese de 2 ori in septe-
mana: Joi'a si Duminec'a. — Pretiulu: pe
1 anu 10 fl., pe 1/4 3 fl. v. a. Tieri esterne 12 fl.
v. a. pe unu anu sãu 2 1/2 galbini mon. sunatãria.

Anulu **XLI**

Se prenumera la postele c. si r., si pe la DD.
correspondenti. — Pentru un'a serie garmondu
6 cruceri v. a. Tacs'a timbrala à 30 cr. val.
austr. de fia-care publicare.

Nr. 1.

Joi, 517 Ianuariu

1878.

Brasiovu, in 4 Ianuariu st. v. 1878.

Primindu cu inceputulu anului curentu redac-
tiunea acestui diariu, in a carui'a colone, de ani
patrudieci, s'au intalnitu atati patrioti distinsi,
barbati luminati ai poporului romanu, am fostu
consciin de marea responsabilitate, de greutatile ce
trebuie se intimpine publicistulu romanu, mai cu
sãma in timpuri si sub impregiurari cã cele actuale.
Sãrtea inse puindu-me la acestu postu 'mi-am disu:
Vei face dupa ale tale poteri totu ce'ti dictãza
datori'a de publicistu in patri'a t'a, in mediuloculu
poporului teu.

Multe si insemnate schimbari s'au efectuitu
in Transilvania si Ungari'a dela 1865 incãce, de
cãndu am plecatu pentru prim'a òra in strainatate.
Dest' departe de campulu lupteloru politice nationale
ale patriei mele, le-amu urmaritu cu celu mai mare
interes, cu incordata atentiune. O profunda dorere
m'a cuprinsu inse vediendu ca in luptele aceste ne-
egale conationalii mei au perdutu totu mai multu
teranu pana ce in fine nu mai remase nici urma
din cele drepturi si libertati, de cari in 1865 se
bucurã inca natiunea nãstra si in a caror'a con-
solidare vedea fericirea s'a si a patriei!

A mai reveni asupr'a neajunseloru aniloru din
tãnu, a mai resuscitã suferintiele trecutului nu ar'
fi conseltu in momentele de faãia. Ajunge ca in
ãcesti diece ani poporulu romanu din Transilvania
si Ungari'a a invetiatu se cunãsca mai bine pe
adverarii sei, a inceputu se distinga intre acei'a,
cãri ei voiescu binele si cei ce sub o masca òre-
care tãndu a'lu face instrumentu alu interesseloru
sãu. Romanii de sub corãna santului Stefanu nu
se mai incredu orbesce nimenui, ei cumpenescu mai
seriosu vorbele si faptele si credu a fi in dreptu
cãndu afirmu, ca din erorile politice voluntare sãu
nevoluntare comise dela 1865 incãce, inteligenti'a
nãstra romana a invetiatu numai adevèrulu neres-
tutãndu ca: drepturile unui poporu sunt mai lesne
a se castigã, decatu a se pastrã si stapani.

Situatiunea de faãia nu ne òrta se alegemu
sãntã. Respinsi fara crutiare din tãte positiunile
vãstii publice de statu, admisi numai cã apendice
ale rãsi domnitãrie, ne-a mai remasu unu singuru
teranu de activitate natiunala, acel'a alu culturai
nãstre nationale romanesci.

Pe terenulu culturalu la care inainte de vreme
ne ajãdu in continuu contrarii nostri politici,
trebuie se ne concentramu astadi tãte poterile, aci
pe acestu campu, celu mai frumosu alu activitatii
omnesci, trebuie se convenimu si se damu man'a
sãntã preoti, invetiatori, magistrati, advocati,
comerciantu, proprietari, industriasi s. a. aci trebuie
se tãntãu bine cumpen'a interesseloru particulare
si se nu òrtãmu cã aceste se fia exploatate in
dãnu'a interesseloru generaie de cultura ale popo-
rului romanu. Astfeliu numai vomu potã conservã
ce mai este de conservatu, fundamentulu culturai
natiunale, scãlele nãstre sadite si ingrijite cu atat'a
sãntã si jertfa.

Legile tieriei garantãze sub anumite conditiuni
existentiã instituteloru de cultura romanesci, se ne
folosim dãr' de avantagele ce ni le mai potu oferi,
se veglamu, pe catu ne òrta mecanismulu consti-
tutional esistentu asuprã observarei stricte a loru.

Poporulu romanu intotdeauna loialu si supusu
legii, nu a intreprinsu si nu va intreprinde nicio-

titutionala. Reformarea dispositiuniloru legiloru
apesatãre pentru noi le asteptamu cu incredere dela
timpu, care va luminã inca cu necesitate pe
factorii constitutionali ai tieriei despre adevèratele
interesse ale patriei, despre cele reale nu inchipuite.

Speru a dã espressione numai unei convictiuni
generale candu dicu ca romanii dovedescu patrio-
tismulu loru nepreocupatu, caratele loru intentiuni
constitutionale si prin aceea, ca cu tãte ca se vedu
eschisã de insusi legea municipala si cu deosebire
de sistemulu ei virilistu dela o corespunditãre si
folositãre participare la afacerile municipieloru, ei
totu mai iau parte la luptele din comitate si se
facu astfeliu indirecte cei mai aprigi aperiatori ai
legalitatii.

Mai este inca unu campu largu de activitate
pentru poporulu nostru: a economiei, dãr'
acãst'a nu se potã cultivã numai in stricta
legatura cu instructiunea poporala. Cea mai buna
economia nationala vomu face numai atunci, candu
vomu avea cele mai bune institute de cultura. Aci
in invetiamentulu nationalu se concentrãza tãta
forti'a, esistinti'a si venitoriulu poporului romanu
din aceste tieri.

Contribuindu din tãte poterile nãstre la des-
voltarea invetiamentulu romanescu, care a remasu
inca multu inderetu, nu potãmu lasã din vedere
nici unu momentu datori'a ce ne incumba, de a
ne interessã cu de ameruntulu de mersulu afaceri-
loru interne si esterne ale monarchiei nãstre, dela
care depinde si bunastarea, ba chiaru viitoriulu
patriei nãstre, de-a respandi lumina asuprã tutu-
roru evenimenteloru insemnate din lume, ca-ci
acãst'a este mediuloculu celu mai bunu de a culti-
vã unu poporu politicesce.

Organulu acãst'a de publicitate va aperã in
totdeauna ideile liberale-democratice, dela a caror'a
realizare depinde multumirea si fericirea popõre-
loru acestoru tieri, de alta parte va combate tãte
tendintiele reactionarie, vina ele din ori-ce parte,
cã stricatiãse desvoltarii pacinice a patriei nãstre.

Aceste sunt punctele de vedere din cari voi
procede in redigerea diariului. Independentu in
tãte privintiele, liberu de ori-ce angagementu, a-
fara de acela alu consciintiei mele de romanu, voi
judecã numai dupa fapte si pretindu de a fi jude-
catu earasi numai dupa faptele mele.

Convictiunea mea firma inse este, ca ori-catu
de mari ar' fi sfortiarile mele, ori-catu de bune
ar' fi intentiunile ce le am faãia de sant'a cauza
pentru care voi se luptu, nu ajunge poterea
unui singuru omu, nu aceea aloru diece spre a
potã corespunde mariloru recerintie ale timpului
de faãia. Este necessariu cã se fia ajutoratu in
a mea intrepindere de toti òmenii de bine. Numai
intr'o comuna, fratiãsca concucreare vedu garanti'a
inaintarei si a fericirei poporului romanu din Austro-
Ungari'a. De aceea invitu pe toti romanii, cati
voru consinti cu atitudinea acestui diariu, a con-
lucrã in colonele lui, in favorulu culturai si a in-
aintarei nãstre nationale. Este timpulu supremu
cã se òsa si generatiunea mai noua din rezerv'a
s'a pe terenulu activitatii publice-politice si literarie.

Dorescu acãst'a concucreare cu atatu mai ver-
tosu, cu catu numai pe asta cale credu, ca ne
vomu mai potã apropiã de natiunea maghiara dom-
nitãre, care va trebui se se convinga totu mai

Nu vomu perde niciodata speranti'a intr'o ade-
verata infratire a natiuniloru conlocuitãre, pentru
ca nu potãmu perde speranti'a in binele si fericir-
ea patriei. Pentru aceea in mediuloculu lupteloru
esacerbate ale egoismulu esageratu privatu si na-
tiunalu, vomu tienã susu stindartulu pe care sta
scrisu: fericirea patriei si a popõreloru sale, caci
„pana candu sta stãgulu in lupta nu se chiama
acelu resboiu biruitu, dãr' dãca cade stãgulu de aci tãte
ostile se risipescu si nu mai scie care in catrau
merge.“

Aurel Muresianu,
doctoru in dreptu.

† Vittorio Emanuele II.

Rari au fostu regii cari se iubãsca pe poporu
si se fia iubiti de elu atatu de multu cã Victoru
Emanuelu, regele Italiei unite. Dãca tier'a a-
cãst'a prea frumãsa si roditorã, dãca natiunea it-
aliana este astadi un'a si nedespartita si se potã
bucurã de binefacerile libertatii nationale si con-
stitutionale, atunci are de-a o multumii in prim'a
linea regelui Victoru Emanuelu, care avea numai
unu cugetu, era patrunsu numai de-o simtire, a
ceea a unitatii si mariei patriei sale. Elu era in-
ainte de tãte italianu si apoi rege, elu traia numai
pentru poporulu seu ear' niciodata nu cerea cã
acãst'a se se indrepte dupa elu. Desinteressarea s'a
in folosulu unitatii si a fericirii Italiei mergea
asia departe, incatu era gat'a a jertfi in fiacare
momentu chiaru interessele dinastiei sale interesse-
loru patriei. Unde potea facea bine, era sinceru,
dreptu, cavalerescu faãia de toti supusii sei, era
curagiosu si avea o anima buna. Aceste rare in-
susiri 'lu facura placutu la toti si poporulu 'lu
numea regele „galantuomo.“ Victoru Emanuelu
avea incredere in steau'a, care ia lucitu destulu
de prietinosu tãta viãti'a s'a, convictiunea lui era,
ca Itali'a trebuie se devina mare si puternica prin
concursulu seu si elu lucrã fora prejuditiu, fora
siovaire pentru realizarea acestei mari idei.

Nascutu in 14 Martie 1820, elu erã de 29
ani, candu sub cele mai grele impregiurari, dupace
tatalu seu Carolu Albert a trebuitu se abdica in
urm'a desastrului dela Novara, unde a fostu in-
vinsu de renumitul maresialu austriacu Radetzky,
s'a suitu pe tronulu miculu regatu alu Sardiniei.
Atunci in situatiunea cea mai critica ia succesu a
castigã prin energiã s'a atitudine faãia cu victo-
riosulu belliduce austriacu conditiuni de pace mai
favorabile si a asigurã in modulu acãst'a indepen-
dinti'a miculu seu regatu, cu tãte ca Austri'a
pretindea dela Sardinia sãu Piemontu cã se casseze
constitutiunea esistenta si se intre in relatiuni
strense de vasallitate cu deus'a.

Incuragiatu de primulu acestu succesu regele
Victoru Emanuelu nu numai ca nu a suprimatu
drepturile si libertatile poporului seu, dãr' a cau-
tatu inca a le inmultu si a le ameliorã prin multu
nove si folositãrie reforme. Pentru acãst'a inse ei
trebuia unu omu intieleptu, energicu si desinteres-
satu, care se'si iubãsca patri'a inainte de tãte. L'a
aflatu in persãna marelui Cavour. Cunoscundu ta-
lentele extraordinare si patriotismulu luminatu alu
acãstui barbatu de statu l'a chiamatu la guvern
si cu-o rara abnegatiune de sine ia datu totuaju-
toriulu si tãta increderea, ce numai potã dã unu
rege ministrului seu. Cavour a pusu astfeliu te-
meliile la viãtãriã Italia unita. Elu si regele seu
a sciutu se intrebuintieze extraordinari'a ocaziune,
ce s'a datu miculu Piemontu de a'si castigã
unu puternicu protectoru si aliatu si de a intrã in
consiliulu mariloru poteri europene. Regatulu pie-
montesu a participatu adeca la resbelulu din Cri-
me'a, tramitiendu 15,000 òmeni cã se lupte alaturi
cu Franãia.

ca-ci la finitul acelu mare resbelu Piemontele a fostu admisu pentru prim'a óra in consiliulu mariloru poteri, si Cavour a siediutu si a avutu votu decisivu la mės'a verde a congressului din Parisu. Acolo a subscrisu si densulu impreuna cu ceilalti plenipotentiatii actele memorabile, prin care s'a garantatu autonomi'a principatelor romane dunarene si libertatea guriloru Dunarii.

Cooperatiunea regatului piemontesu in Crime'a a preparatu aliantia franceso-italiana si resbelulu dela 1859, care s'a finitu cu luarea Lombardiei dela Austria si cu incorporarea de catra Sardinia. De aci incolo a reportatu regele Victoru Emanuilu succesu dupa succesu. Elu nu s'a sfitu a dá man'a, desi la inceputu nu pe fačia, cu marele republicanu si revolutionariu Garibaldi, numai cá se póta ajunge mai iute la tienti'a ce 'si-a pus'o. Piemontesii au luatn un'a dupa alt'a Toscan'a, Parm'a, Moden'a, parte mare din statele papale, in fine regatulu Sicilielor si in Martie 1861 Victoru Emanuilu s'a proclamatu de rege alu Italiei. Poporulu italianu a salutatu pe noulu rege savoyardu pretutindeni cu bucuria si entusiasmu, ca-ci elu le aducea ide'a nationala si libertatile constitutionale in loculu unei nesuferite reactiuni de care era bantuite tierile italiene dela 1848 incoce. Victoru Emanuilu 'si stramuta resiedinti'a dela Turinu la Florenti'a. Inca unu pasu pana la Rom'a si unitatea nationala erá completa. Dér' acestu pasu se pareu celu mai greu. Infiuintia Franciei si a Austriei erá inca mare si ambele state protegeau domni'a lumésca a papei. Veneti'a erá inca sub domni'a austriaca si Napoleonu III veghiá asupra statului papalu, ér' noulu rege alu Italiei facea inca parte dintre cei escumunicati de capulu bisericeii catholice. Constellatiunea politica inse veni intru ajutoriu norocosulu rege „galantuomo“. Alianti'a cu Rusii'a in resbelulu din 1866 a redatu Italiei, cu tóte ca a fostu biruita pe mare si pe uscatu de catra Austria, regatulu Venetiei, „margaritariulu“ provinciiloru austriace. Nu multu dupa acést'a la 1870 Itali'a s'a profitatu cá si Rusii'a de invingerea Prusso-Germaniei la Sedan asupr'a aliatului seu de odinióra, si a ocupatu Rom'a. Pap'a Piu IX-lea s'a retrasu in Vaticanu si Victoru Emanuelu si-a facutu intrarea in Quirinalu. Aci in vechi'a cetate a cesariloru romani 'si-a datu sufletulu in urm'a nnei bóle scurte. Itali'a intréga jelesce adencu la mormentulu iubitului seu domnitoriu, a celui mai poporaru dintre tóte capetele incoronate, a „regelui-democratu“. Perderea lui este mare si neasteptata pentru Itali'a. Gravitatea ei se simte si mai multu in momentele seriése de fačia, candu luptele esacerbate interióre ale partiteloru si situatiunea creata prin marele resbelu orientalu ar' fi pretinsu inca multu dela poterea vigorósa, dela patriotismulu si precautiunea neuitatulu rege. Ceeace nu ia mai fostu datu de a seversi spre consolidarea interióra a regatului unitu póte va esecutu in curundu fiulu lui Umberto, care indatu dupa mórtea s'a a fostu proclamatu de rege alu Italiei si care a afirmatu in faci'a tierii, ca va pastrá cu scumpetate institutiunile libere ale tierii.

„Gratulatiune de anulu nou primulu ministru Tisza.“

Diurnalulu maghiaru „Közvélemény“ („Opiniunea publica“) din Pest'a in numerulu seu dela 7 Ianuariu a. c. comunica o gratulatiune de anulu nou la adress'a primulu ministru Tisza, despre care ne vine si noue a luá o scurta notitia numai cá se damu si publiculu romanu ocaziune se véda, catu de puçinu magulitória póte se fia acésta gratulatiune pentru unu primu-ministru, care pe timpulu, candu erá capu de opozitiune, erá gat'a a tramite pe romani la Bucuresci, si traia in desiért'a credintia, ca indatu ce va ajunge la potere, pe poporulu maghiaru 'lu va implé de fericire pana dupa urechi. Inse ca credinti'a de atunci a dlui Tisza i'a fostu mai mare de cumu i este potinti'a astadi, candu se afla la potere, se póte vedé din gratulatiunea de mai josu, unde intre multe altele se dice la adress'a d-sale:

„Déca dt'a, dle primu-ministru alu Ungariei, n'ai fi calepóritu de serbatoriu la Berlinu, cá se vedi pe unu membru iubitu alu familieii dtale, ci ai fi datu róta prin tieria in cerculu celu mare alu familieii nationali, a carei sórto acumu de trei ani este depusa in manile „energice“ ale dtale, atunci ai fi vediutu o stare de lucruri instructiva, desi deprimatória, pe carea in daru ai cautat'o in capital'a Germaniei. Ai fi vediutu miseria, pustiulu si ruin'a, pe cari guvernamentulu dtale le-a adusu asupra Ungariei. Ai fi vediutu pe agricultori cumu 'si iau traist'a

incuibatu in casele avutiloru; ai fi vediutu apoi pe maiestri despoiati prin esecutorii de dare de tóte instrumentele, cu cari 'si agonisau panea de tóte dilele, si in fine ai fi auditu blastemele ce se descarca asupra politiceii dtale. . .

Ai d-ta, dle primu-ministru, ómeni cari se-ti spuua, ca pe la sate se vendu pentru dare lucrurii din casa, asternutul din paiu si imbracamintea tieranului si a copiiloru sei, dér' fiindu ca tóte aceste se vendu cu unu pretiu de batjocura, nu se acoperu din acestu pretiu nici spesele esecutiunei? Sci d-ta, ca nu numai vac'a cu lapte din gur'a copiiloru si boulu din jugu, ci chiaru realitati intregi se batu la toba pentru dare?

Si óre in Berlinu facutu-te-a cineva atentu la ajunulu anului nou, ca din pretiulu oe se scóte din vendiarea lucruriloru neaperatu necesarie ale cetatiunului se va mai poté tiené vr'o cativa ani o armata de 800 mii, inse deficitulu, care a mai crescutu cu 30 milióne, nu se va poté sterge, patria si natiunea nu va poté se traiesca si infloresca sub ori-ce impregiurari, cumu diceai d-ta odata.“

De pe campulu de resbelu.

(Corresp. part. a „Gaz. Trans.“)

Verbiti'a, 10 Dec. st. v. 1877.

. . . . Inamiculu este distrusu. O parte din armat'a nóra s'a intorsu in tieria inca de eri, restulu va remané aci in Bulgari'a pana la o definitiva hotarire. De trei dile am parasitu Plevn'a si me afu in Verbiti'a. Cuartirulu generalu romanu va plecá in cateva dile de aci la Lom-Palanka, unde se va stabili. De aci apoi armat'a romana va operá contra Vidinului, déca pana la ajungerea nóra acolo diplomati'a nu va luá cumva o directiune mai spre pace.

Trupele sunt pornite deja de 4 dile spre Rahov'a si Vidinu, noi inse din cauza, ca zapad'a ne-a apucatu aci, mai adastamu pana pe luni cá se se mai faca pirte, cá se potemu porni totu trupele Zapad'a care cade di si nópte de 4 dile este pana Viscolulu si gerulu este asiá de teribilu, incatu moru ómenii si vitele in drumu.

Sermanii prisionieri turci, a caror'a sórte fu atatu de cruda, moru in modu spaimantatoriu de frigu si fóme fora de a li se poté dá ajutoriu. Dela Plevn'a si pana la Nicopoli, pe unde trupele nóstre ii escortéza, cadavrele loru au baricadatu drumulu. Caus'a este, ca sunt goli sermanii si flamandi si puçini din ei ajungu la prim'a statiune, unde li se póte dá hrana si adapostu. Mai nu credu, ca jumatate din ei potu ajunge la loculu destinatiunei. Miseria completa! Déca a-ti poté vedé acést'a miseria, apoi de siguru ca v'ati formá cu totulu alte idei de omenire. Acei'a, cari au scapatu de glóntie si potu dice: „Dóme ajuta!“ moru acuma de fóme si de geru. Cu unu cuventu, cá se ve poteti imaginá trist'a acést'a situatiune, ve spunu, ca retragere-lui Napoleonu peste Berezina si trecerea lui Bourbaki peste Alpi in Elveti'a abia a avutu momente mai inforatórie cá acele, cari se desvóltá inaintea ochiloru nostri. Pe unu arapu gentilu in feliulu seu l'amu redicatu diu zapada si redandu-i vieti'a, 'lu tienu la mine cá servitoriu. L'am imbracatu si 'mi este fórte recunoscatoriu, incatu nu credu ca se va mai deslippi de mine. . . Cu alta ocaziune mai multe.

M. S. Domnitoriuulu a adressatu dlui ministru alu cultelor si instructiunei publice urmatóri'a scrisóre:

Domnule ministru!

Amintirea sacrificiiloru, ce armat'a si natiunea au facutu si facu in cursulu acestui resbelu pentru a consolidá vechi'a temelii a independentiei scumpei nóstre patrie, nu trebuie nici odata se péra din mintea si din sufletulu generatiunei nóstre si a celoru ce ne voru urmá. Dorinti'a Mea este, cá dupa terminarea luptei ce am intreprinsu, ministeriuulu, in capulu carui'a te afii, se ingrijéscá a se publicá o istoria a acestui resbelu, care, respandinduse in poporu, sa arate tuturoru devotamentulu fora margini, jertfele eroice, pe cari tier'a si óstea le-au desfasiuratu spre a asigurá bunulu celu mai scumpu pentru natiunile, cari au vointi'a si poterea de a traí, Neatarnarea.

Spre acestu sfersitu Eu punu la dispositiunea ministeriuulu instructiunei publice sum'a de 5000 lei noui, care se va oferí cá premiu celei mai bune scrieri populare de acestufeliu de o comisiune competentá, ce se va numi si dupa unu anume program; ér' opera premiata se va adóptá in scólele nóstre publice, pentru-cá tenerimea se afie intr'ens'a frumóse invetiáminte, nobile si patriotice esemple. Bucuresci, 29 Decembre v. 1877.

CAROLU.

Din comitatulu Solnocu-Doboc'a, 29 Dec. 1877.

(Cum stamu, cumu ne aflamu? alegerea membriloru municipali, restauratiunea, arestarea romaniloru, confiscarea biblioteceii societatii de lectura Sincaiane, urmarile si impressiunea dupa caderea Plevnei!) — Respunsulu la intrebari ar' poté

fi scurtu, cá se esprime totulu „numai bine nu“; inse fiind-ca nu apartinemu consortiului pessimistiloru desperati, nici optimistiloru aventuriosi ne vomu incercá a face o icóna modesta despre relatiunile nóstre cu preferintia politice, si altele din cele indicate. Premitu inse, ca publiculu romanu, dedatu odinióra se audia despre activitatea nóra si suferintiele poporulu romanu, se nu alunece a crede din caus'a tacerei nóstre indolungate, ca dóra noi neamu retrasu de pre aren'a luptelor, si ca amu sacrificatu prin letargia si apathia interesele nationali ale poporulu romanu; diu contra, se fia convinsu, ca tacerea nóra a fostu precalculata, cá se lasamu terenu liberu adversariloru nostri politici, cá se'si póta juca cai neconturbati pana la saturatu, cá asia se se destepte despre o parte si cei orbi dintre ai nostri, cari mai ambla cu doi bani in trei pungi, despre alta se se convinga si temerarii adversari, ca ei nu voru mai poté folosi poporulu romanu de instrumentu orbu, dupa ce pocalulu amaratiuniloru s'au implutu prin tutoratulu volnicu si violentu, si prin procedur'a necorecta de a ignora de totu pre acelu factoru romanescu, care numera $\frac{3}{4}$ parti din locuitorii, posedé inca $\frac{3}{5}$ parti din teritoriulu acestui comitatu cu 210.000 suflete, si care adi numeradarulu domnului-mai multi inteligenti independenti in loculu pretorialu Desiu, si in giurulu lui.

De presentu stamu sub impressiun a restauratiunei municipale, alegerile membriloru reprezentantiei comitatului, si ale functionariloru pentru administratiunea politica, care tocma decurge. Comitatu acestu dupa prescrierile legei numera 422 de membrii, seu reprezentanti muicipali, Dintre cari 211 cu votu virilu, si 211 alesi. — dintre virilisti avemu numai 17, ní era déra in interessu cá se putemu fi reprezentati macaru prin membri alesi in reprezentanti'a municipala. — Maghiarii inse, cá se ne faca deplinu impotenti, séu cá dupa dorintiele loru si inviatiunile superióre se ne stérge de totu din numerulu celoru vii intru folosirea drepturiloru politice, ténura conferintie preste conferintie, facura la planuri, cá prin poporulu romanu se se aléga esclusivu maghiarii pentru represensantia, — pardonu! ei ne oferira prea gratiosu si noue vreo 25 de membri romani dupa chipulu loru, tiparira pentru flacare cercu alegatoriu siedule galbine, si acele ex offo le distribuira de timpuriu si alegatoriloru romani.

Inainte de alegeri inse compusera asia cercurile de alegere, cá comunele curatu romane cu unu numeru mai mare de alegatori se intreprinda calatorii in departare si pana la 20 de kilometri firesce desculti si cu straiti'a gola, ca darea cea mare, si impositiele cele grele le au golitu straiti'a si iau descultiatu, — déca ve trebuie dovedi? intrebati pre pelarii din Desiu, cate parecii de opinci vendu la terguri, séu uitative la facerea drumuriloru, cati lucra in tempuri reci, si ghiatiöse incaltati? asia d. e. comuna Chiuesti fu intrunita cu Ocn'a Desiului, éra Mogogia cu Reteagu. etc.

Faciá cu aceste procederi iloiale, si injuste, inteliginti'a romana 'si impartii siedulele albe, caracterisatóre de pace, buna intielegere, ecuitate, si dreptate, numai in dilele din urma cu o iutiéla electrica; Lauda inteligintiei din afara, ca aceste siedule le dedura in schimbu cu cele galbine alegatoriloru romani, incatu le au iertatu tempulu.

Resultatulu a fostu — pre langa tóta presiunea oficiosa, — ca numerulu membriloru alesi cu alu virilistiloru trecú preste 100, — poporulu condusu de inteligintia mersé flamendu, si descultiu, déra cu voia, si anima romana la urna, — incatu pe fabricantii sieduleloru galbine era sei cuprindia frigurile de a patr'a di! cari de comunu dureza cate unu anu intregu. Atragemu asupra acestui punctu atentiunea d. Petru Muresiauu esprimendune faciá cu observatiunile s'ale din Nr. 87 alu Gazetei regretulu, ca in Becleanu a lipsitu ori-ce conducere din partea romaniloru, cu tóte ca si acolo li s'au tramisu siedule albe.

Adversarii poporulu romanu inse iute se reculesara, si ei dispunendu de poterea oficiosa, discretionaria, cautara mai antaiu in persón'a d. Iosifu Pred'a et compania cate unu romanu servilu, cari insii se reclameze in contra alegeriloru din cercurile curatu romane. Pe temelulu acestoru reclamatii si fara motive inca nimicira alegerile in trei cercuri cu 22 alesi si suspensera verificarea celoru 12 alesi, cu totulu 34. cu scopu numai cá se-i impedece de a participá la restauratiunea si alegerea functionariloru. Acést'a procedere a comisiunei verificatorie, si revediatórie scandalisá din punctulu legalitatii chiaru si pe unii maghiarii,

intre cari d. advocatu Lészai László cerundu deslucire facu propunerea, se se depuna actele spre pertractare. Aceasta propunere bine motivata fu spirijinita de d. Andreiu Manu si alti dintre romani, dér' fačia cu maiortatea prepotenta fara efectu, — si asia se decretà o alegere noua in acele cercuri, in cari nouii judi processuali maghiari voru încercà tote spre a impedecà alegerile romanilor. Vederemo! Speramu inse, ca poporul romanu si cu acésta ocaziune va fi la culmea chiamarei sale, si nu se va lása a fi sedusu, nici prin promissiuni nici prin intimidari.

Fačia cu alegerile functionarilor inteliginti'a locale din Desiu reprezentata prin d. Gabr. Manu A. Munteanu, si M. Bohatielu recerca in preser'a alegerilor in 26 Dec. pre d. comite supremu bar. Desideriu Bánfi, cá se fia la candidare si alegeri ecuitabilu si cu consideratiune si la romani, accentuându, ca romanii pe teritoriulu comitatului forméza unu factoru prea insemnatu din ori care punctu de vedere si care nu se póte ignorá fara a lovi in interesele generali ale poporului romanu, — si predandu-i unu conspectu alu romanilor calificati dadu s'pressiune dorintiei, cá dintre 7 judi processuali se se candideze si se se aléga macaru doi insi, acésta o sperédia cu atatu mai multu, ca-ci înainte cu 6 ani sub presidiulu d. Carolu Torma inca sau alesu 3 insi, — pofitira totodata numitii representanti, cá langa fiacare jude processualu maghiaru se se alega cate unu adjunctu romanu, cá subjude, — afara de alte posturi in gremiu. — D. comite supremu respunse la aceste francu, si categoricu fara siovaire, ca factori de nationalitate romana nu recunosc, si ca posturi de judi processuali nu póte deferi romanilor, — promise inse in gremiu postulu de presediunte la sedria ofanala, unu postu de assessoru la aceeasi, si de doi vicenotari — éra din afara unu singuru postu de adjunctu. Ce a promis d. comite supremu a si efectuitu si aceste posturi se deferira romanilor.

Trecundu in catuva la persóne d. comite supremu facu cunoscutu, ca pentru cerculu Lapusiului ung. va candidá de jude processualu pe Gyárfás Ferencz — comisariu catastralu. La acésta i se respunse si i se impartasi dorinti'a, cá dupa ce dela an. 1867 acelu cercu a fostu administratu totu numai de judi processuali maghiari, éra — acésti'a prin reau'a administratiune, impilari si defraudari — cu esceptiune carora se cuvine — au adusu poporul la sapa de lemn, ar' fi consultu si ecuitabile, cá se se ofereze administratiunea acésti cercu unu romanu cá A. Medanu etc. obiectanduse in contra lui Gyárfás, ca pe langa tóta calificarea s'a científica elu a datu probe invederate cá tuturor comitatensu despre ne-capacitatea s'a si pentru unu asemene postu in sistem'a domnitoria. D. comite supremu reflecta, ca tocma pentru aceea se va alege Simionu Corpodeanu langa Gyárfás, — cá cela se lucre si pentru siefu, éra de Gy. are lipsa acolo si din alte puncte de vedere! amu intielesu, si intielegemu, dupa cumu credemu, ca spre a impedecà desvoltarea simtiului nationalu romanu, — spre aperarea intereselor pure maghiare fačia cu romanii? etc. Alegerea functionarilor dér' se realisa si efectua dupa voi'a d. siefu. Dorimu cá d. comite supremu se nu fia insielatu in sperantiele avute fačia cu calificarea celor alesi; dorimu cá dlui comite supremu sei succéda a costringe si pre vice-comitele realesu Szavadi se observe órele oficiose, se nu fia siliti possessorii cei mari cu tieranii serentoci de o potri va asteptá afara in frigu. sosirea d. vice-comite la cancelaria; dorimu sei succéda a costringe personalulu respective pe d. vice-comite, cá plansorile poporului seracu se le iè la protocolu, si se nui indrepte la advocati; dorimu cá cu totii se lucre cu acea deferintia si diligenti'a laudabila cá insusi d. comite supremu!

In contra candidarei facute de comisiune d. advocatu Gregoriu Stetiu dupa ce a premisu unele motive bine alese facu urmatori'a propunere: „Congregatiunea comitatensa se pronuntia protocolarminte, ca comisiunea candidatória nici dorintiele concurentilor nici opiniunea publica nu au respectat'o sica modulu candidarei nu coresponde asteptariloru motivate ale congregatiunei representative.“ Acésta propunere o combatura doi maghiari, si o sustienura si sprijinira d. adv. Andreiu Medanu, A. Munteanu, G. Manu si Lad. Esztegar armenu. La votare maiortatea o respinse, dér' ea a trecut la protocolu cá testimoniulu pentru viitoru.

Conversatiunea dloru supranumiti cu d. comite supremu trecu si la alte cause delicate politice, intre altele i se atrasé atentiunea dlui comite supremu asupra arestariloru unoru docenti si altoru romani inocenti incriminati de turburatori, si emisari, precumu din investigatiunile decurse s'a si comprobata. Aceasta procedere se stigmatisa de iloiala, necorecta fačia cu poporul romanu atatu de iubitoriu de pace, liniste, si atatu de rabdatoriu, observanduse, ca ar' fi mai consultu a delaturá iritatiunea, decatu a-o provocá etc. La tóte aceste d. comite supremu a reflectatu, cá asia crede si dsa, ba i-a spus'o si respectivulu jude processualu, cá incarceratulu Atanasiu Giurgiu docentu in Strimbu aru fi inocentu, si ca deja e si pusu pe picioru liberu, dér' regimulu nu póte suferi faime despre posibil'a intrare a rusiloru in tíera. Apoi trecu la motivulu ca si societatea teologiloru din Gherl'a a facutu si tramisu adresele la Cernautiu (la societatea Arborosa?) si asia au fostu silitu a tramite unu comisariu investigatoriu si la Gherl'a, care dupa cumu scimu a si confiscatu biblioteca societatii Sincaiane a teologiloru de acolo. Mai aduse d. comite supremu si alte casuri inainte, speciale dela Coasiu etc. — candu adeca se aduna doi, trei insi intro carciuna si vorbescu despre ce au auditu dela cutare si cutare s. a.

Cu privire la aceste relatiuni delicate politice intrebamu, ce dauna póte fi pentru statulu maghiaru, séu pentru monarchi'a, déca poporul romanu inca e incunoscintiatu — mai multu prin maghiari decatu prin carturari romani — cá in Orientu curge unu resbelu infricosiatu intre rusi, romani, si intre turci? Maghiarii au fostu cei d'antei, cari au bucinatu printre poporul romanu, ca fratii loru turci au batutu, si au sfermatu armat'a aliata chrestina russo-romana la Plevn'a, si adi maine va fi vaiu si de romanii de aici. Si óre in Lapusiulu ung., Reteagu, Bechleanu, Desiu etc., pe unde sunt téguri de tíera si de septemana, nu maghiarii au politisatu totu numai despre resbelu? Apoi déca unu bietu de romanu spariatu de cele ce a auditu dela maghiari despre Plevn'a a mai intrebatu si pe preotulu si docentele din satu: ca ce dice si Gazet'a? dreptu este ca turcii sunt frati cu maghiarii si acésti'a cu ceia? si dreptu e ca turcii au sfermatu pe rusi si romani la Plevn'a? — E crima politica in contra statului déca i se comunica si poporului cate o veste din „Gazeta“ si „Telegraphu“?

Si déca maghiarii au provocatu atentiunea poporului romanu la resbelulu ce decurge, ce ve mirati acuma, ca in tote comunele dela copii de 7 ani pana la septuagenari cu totii sciu, ca dieu e adeveratu, ca rusii si romanii au cuprinsu Plevn'a si au prinsu pe Osman-pasi'a cu toti turcii, incatu din taber'a paganiloru cu semiluna nici unu turcu n'a scapatu? Ce ve mirati, déca poporul chrestinu romanu face la cruce si matanii de bucuria, si din multiamita catra Dumnedieulu chrestiniloru, ca a daruitu ajutoriulu seu si biruintia asupra barbariloru turci! déca representantii regimului au doritu a priori a astupá gur'a poporului romanu se nu vorbésca despre intemparile din Orientu, trebuiá se inchidia pe toti maghiarii, cari au vorbitu printre poporul romanu despre resboiulu orientalu, si numai dupa aceea se ié pe romani la respundere. Altcum prefaca acuma intregu teritoriulu comitatului intr'unu singuru arestu, séu macaru redice o temnitia, fia si de nuiele, catu palatulu de espositiune dela Vien'a séu Filadelfi'a, se póta infundá in ea: celu pucinu 100.000 de romani, cari implóra sér'a si dimineti'a ajutoriulu si invingerea armelor chrestine asupra celoru pagane! — Déca inse veti ignorá astfelu de vorbiri va remané totulu in liniste, ca-ci in urma voru tacé cu totii!

Argus.

Diverse.

— („Reuniunea femeiloru romane din Brasiovu“) arangéza in 14/26 Ianuariu 1878 in „sal'a Redutei“ de aci unu balu in favorulu fondului pentru ajutorarea fetitiloru serace. De órece scopulu ce-lu urmaresce acésta Reuniune, este, cá, marindu-si fondulu se infintieze si ajutoreze catu se póte mai multe scóle, in care fetitiile romane serace se póta primi o crescere si o instructiune rationala romana, avemu tóta speranti'a, ca publiculu romanu va dá unu sprijinu caldurosu acésti institutu filantropicu: Brasiovu, 25 Decembre 1877. Comitétulu arangiatoriu: Dr. P. Cioranu, Iul. Filipescu, I. Munteanu St. Mihalovicu.*)

*) Oferte binevoitóre se primescu de Iul. Filipescu professoru si se voru publicá in „Gazet'a Transilvaniei“.

— (Mórtea lui Victoru Emanuelu) fiindu notificata guvernului romanu ministrulu de esterne Cogalniceanu s'a grabita a tramite baronulu de Fav'a, agentu diplomaticu si consulu generalu alu Italiei urmatórea scrisóre: „Domuile agentu! C'unu simtiu profundu de dorere amu primitu trist'a nuvela a mórtei Maj. Sale regelui Victoru Emanuelu. Perderea acésta nu lovesce numai Itali'a, care plange in elu pe regele seu prea iubit, ci pe intrég'a Europa, care lu admirá si lu respecta cá pe unu modelu alu celoru mai inalte virtuti nationale, si cu deosebire pe poporul romanu, caruia, de multu, ei placea a considerá si a venerá in elu pe binefacatoriulu seu si pe puterniculu garantu alu esistintiei sale politice. Venu in numele guvernului romanu a presentá guvernului italianu, in persón'a D-vóstre, expressiunea intristarei universale produsa in Romani'a prin acésta nenorocire atatu de neprevéduta, prin mórtea acésta prematura, si a ve cere permissiunea de a asociá doliulu Italiei scaldate in lacrimi regretele doreróse ale buneii sale sorori, Romani'a. Primiti s. c. l. — Cogalniceanu.“

— (Cum u tratéza romanii pe raniti?) Dupa catu scimu noi, atatu ranitii romani, catu si cei russesci sunt cautati in ambulantiile si in spitalele din Romani'a cu-o rara ingrigire si conscientiositate. Ranitii oficeri russi spre esemplu nu mai sciu cumu se multumésca de escelent'a cautare ce-o intimpina la romani. Este cunoscutu de alta parte, ca damele romane, conduse de M. S. Dóma'a, cu cea mai mare promptitudine au oferitu servitiile loru pentru ingrijirea ranitiloru. Cu tóte aceste éca ce scrie unu corespondentu specialu alu turcomanului „Pester Lloyd“ din Bucuresci: „Trenurulu lungi, cari sosescu pe fi care di cu raniti russi, mare parte inse si romani, abia potu escitá curiositatea poporatiunei. Se nu credeti, ca ómenii p'aci 'si arata compatimirea prin vorbe si fapte cá in alte tieri, unde se intrece unulu pe altulu, de a aduce unu micu servitiu celoru ce au fostu raniti in lupta pentru onórea si independenti'a tierii. Lumea se uita la trenurile sanitare numai cá la ceva extraordinariu. Pe raniti ii dau apoi josu din vagóne, dér' nu se gasesce nimenea, care se dé macaru unu paharu de apa celoru ce suferu sub ranele loru cumplite. Adeveratu, ca fiecare a contribuitu cevasi in favorulu ranitiloru si ca liberalitatea este o virtute, care caracteriséza natiunea, dér' mai multu se nu ceri dela valachu se nu astepti dela elu, mai cu séma cá se si ésa din pasiu, se se derangeze in órecare modu.“ — Princes'a Elisabet'a a premersu cu esemplulu intru cautarea ranitiloru, dér' afara de cateva dame din aristocrati'a nu a mai urmat'o nici un'a nicairi s. c. l.“ — Reau'a tendintia a scriitoriului, care nu mai scie cumu se vorbésca si de reu asupra romaniloru, se cunósce din asertiunea cutezatória, ca poporatiunea romana nu ar' intimpiná pe ranitii proprii nici macaru c'unu paharu de apa. Sei spuna conationalii sei, nemti séu jidani ce voru fi, ca óre cumu vine, ca ei nu au moritu de fóme in tíer'a, in care 'si-au luat refugiu cu straiti'a góla. Negresitu ca numai liberalitatea cea mare a poporului romanu, pe care trebuie ca a simtit'o si corespondentele, ca-ci altfelu cu greu ar' laudá'o. a facutu acésta minune. Dér' liberalitatea fačia de strainulu golanu si flamandu se numesce in tóta lumea ospitalitate. Nici unu calatoriu prin Romani'a nu a potutu se nu recunósca, ca romanii posedu inca in mare gradu virtutea ospitalitatii. Si prin ce semnu esterioru se manifesta mai antaiu acésta virtute rara in dilele nóstre, déca nu prin oferirea unu paharu de apa calatoriului obositu si setosu? Astadi inca se observa in Romani'a datin'a generala de a presentá óspelui ce vine indata dulcetiuri si apa rece séu érn'a mai cu séma tiuica (rachiu) si cafea négra c'unu ciubucu séu cu-o sugara. Cumu s'ar' poté dér' crede, ca in capital'a unei tieri cá acésta se nu se afle nici unulu, care se dé bietiloru raniti, ce sosescu la garele diferite, macaru unu paharu de apa?

— (Decorarea regimentulu 13.) Cetimu in „Dorobantiulu“: Astadi 31 Dec. v. pe la órele 10 1/2 de di Mari'a S'a, — inconjuratu de cas'a-i civila si militara, de dnii ministrii si de mai multi oficeri superiori si inferiori din garnisóna, — a primitu in sal'a Tronului drapelulu bravului regimentu alu 13, compusu din dorobanti de Iassi si Vaslui, din cari doue plutóne insoçiau drapelulu chiaru in sal'a tronului. Mari'a S'a a decoratu drapelulu cu „Stéu'a Romaniei“, precumu si pe unii sergenti si soldati, laudandu-le bravur'a si urandu-le petrecere buna pe la caminuri. Detasiamentulu cu drapelulu se deta anó

josu in faci'a Palatului, unde 'lu asteptau toti cornistii si tobosarii regimentului, gard'a nationala cu arm'a in prezentare si unu numerosu publicu. Detasiamentulu se asiedia in linia de bataia, present'a arm'a pentru drapelu si apoi plec'a din curtea palatului, indreptanduse spre casarma, de unde luandu si restulu regimentului, ca la vreo 700 dorobanti, plecara la gar'a Tergovistei pentru Iassi. In curtea palatului drapelulu a fostu incununatu de unu domnu din publicu cu-o guirlanda frumosa. Tienut'a dorobantiloru era martiala. Toti erau decorati, cei mai multi cu „Virtute militara“, unii cu „Steau'a Romaniei“ si altii cu amendoue si cu „Sf. George“. Se dice, ca Mari'a S'a a datu congediu intregului regimentu 13 pentru vreo 3 luni.

— (Hor'a Curcaniloru.) Cetitoriloru nostri le este cunoscutu, ca poporulu din Romania numesce pe bravii dorobanti cu predilectie „Curcani“, dela pen'a de curcanu ce-o por'ta pe caciuila. Nu de multu unu ocreare caporalu Parjolu, totu „Curcanu“, a publicatu in „Resboiulu“ din Bucuresti o poesi'a forte caracteristica, numindu-o „Hor'a curcaniloru“. Ea suna asi'a:

Foie verde de stejaru!	Unde-am fostu si unde-am datu,
Nu mai am de turcu habaru;	Turculu nu s'a mai miscatu;
'L'am impinsu d'a duriti'a	Colo in Plevn'a sugrumatu,
Catu colo din Griviti'a. —	Osman-pasi'a s'a predatu, —
Iec' asi'a si er' asi'a!	Saracuti de maica s'a!

Cu atatu nu s'a ajunsu:	Si pe riu si pe uscatu
'L'am maifriptu si 'l'am maitungu,	Dupa placu am inhatiatu;
Unde curge Dunarea,	Vasu turcescu in fere incinsu,
La cetatea Rahova. —	Totu in tiendari'ti 'l'am stinsu.
Iec' asi'a si er' asi'a!	Iec' asi'a si er' asi'a.

Turculu fuge, — vai de elu! —	Foie verde de stejaru!
Eu in gona dupa elu!	Nu mai am de turcu habaru;
La Palanka a fugitu,	Ieca birulu ce'i vomu da
Si acolo 'l'am nimeritu. —	De acumu pururea. . .
Iec' asi'a si er' asi'a!	Iec' asi'a si er' asi'a!

Resbelulu.

Dupa capitularea armatei turcesci dela Slp'ca unde au fostu prinsii celu pu'cinu 18.000 turci, russiau le sta drumulu deschisu pana la Adrianopolu. Armata turcesca nu se mai afla intre acesta cetate si Balcani care se cuteze a le contrasta. In 10 Ianuariu st. v. russiau ocupatu Enizagr'a si Tatarbazardjik, populatiunea turcesca fuge in massa din Adrianopolu? Filipopolulu este amenintiatu de catra colonele russe.

Turci'a este desperata, ea vede, ca resistintia nu-i mai pote folosi nimicu si cere dela Russi'a unu armistitiu. Acest'a se vede, ca nu-e aplecata a concede unu armistitiu inainte de a se stabili preliminariile de pace. „Montags-Revue“ oficiosa din Vien'a scie er' se ne istoriscesca despre nesce conditii de pace, cari le ar' fi cerendu Russi'a. Punctulu primu ar' fi recunoscerea independintii Romaniei, „fora a fi proclamatu inse de regatu“. Clausul'a acest'a e cevasi cam ridicula, ca-ci proclamarea de regatu nu depinde nici dela Russi'a, nici dela Turci'a, ci in prim'a linia dela romani insesi.

Impresnrarea Vidinului de catra armata romana va fi pote pana acuma unu fapta complinitu. Ataculu indreptatu de trupele romane in contra positiuniloru dela Nazir-Mahala si Vidbol s'a facutu cum serie „Rom.“ printr'o miscare de incunsiurare; lupt'a a fostu scurta si numai de artileria. Cei 2000 turci cari se intarisera cu 4 tunuri in acele positiuni au fostu siliti se le parascesca si s'au retrasu in fuga la Vidinu. Trupele romane au ocupatu positiunile si-au gasitu in ele multe bagagie si munitiuni parasite de turci. Serbii luandu cetatea Nisiu, au gasitu acole multe tunuri si munitiune. — Muntenegrinii au luat cetatea Antivari cu 15 tunuri si 2000 puscii facundu totodata 1400 prizonieri.

Ajutorie pentru raniti.

Timisi'ora, in Decembre 1877.

Oferte pentru ostasii raniti din Romania.

Colectanta: Iuli'a Rotariu n. Dreghiciu in Timisi'ora. (Colect'a Nr. 1.)

Din Timisi'ora: Dn'a An'a Marianescu 5 fl., Bert'a Porutiu 5 fl., dlu M. Dreghiciu 5 fl., N. Rancu 5 fl., T. E. R. 1 fl., O. 2 fl., M. Ungurianu 1 fl., dn'a E. V. 2 fl., Luc'a P. Calaceanu 5 fl., Iacobi Marianu 1 fl., Micu Marinu 7 fl., D. M. N. 1 fl.

Din St.-Mihaiulu romanu prin dn'a Eufrosin'a Secosianu oferitu: Eufrosin'a Secosianu 1 fl., Moise Topla 40 cr., Iosifu Iurma 10 cr., Const. Teritia 20 cr., Const. Lari 20 cr., Const. Cojocariu 30 cr., Pavelu Micu 10 cr., Iosifu Voica 20 cr., Moise Terziu 20 cr., Iosef'a Neumann 40 cr., Vichentie Surdu 20 cr., Mari'a Surdu 20 cr., Eugeni'a Surdu 20 cr., Alecs. Christin'a 30 cr., Petru Draganu

28 cr., Schöffer 40 cr., Damaschinu Brnzeiu 10 cr., Petru Baidu 20 cr., Const. Petcu 40 cr., Ilie Carabasiu 10 cr., Eftimie Trailescu 20 cr. Sum'a 6 fl. 8 cr. v. a.

Din Timisi'ora: Dlu P. M. 2 fl., Victori'a Maxim 50 compresse mici, 20 compresse mari, 20 fasii panza vechia, 9 fasii chifonu, 16 triangule, 20 cercefuri a 28 met, 300 grame scame; Mari'a Popu 1 perina, 1 acoperementu; Iosifu Petroviciu 1 fl.; August'a Belu 4 fl.; Corneli'a Cosariu 5 fl., Helen'a Ciobanu 3 fl., Amali'a Dimitrieviciu 1 fl., Mari'a Barbu 2 fl., 14 fasii, 18 dekagr. scama; Hevelina Andreeviciu 1 fl.; An'a Dogariu din Aradu 100 dgr. scame; Georgiu Dogariu 5 fl.; dsior'a Seculiciu 15 dgr. scama.

Din Chiseteu prin dn'a Emili'a Cadariu au contribuitu: Emili'a Cadariu 5 fl. si 80 gr. scama, Ioanu Moise 2 fl., Nicolau Grozescu 1 fl., Elen'a Siefertianu 2 fl., Lucianu Siefertianu 1 fl., „Corulu vocalu alu plugariloru din Chiseteu“ 2 fl., E. Cholsky 50 cr., Iulian'a Cadariu 50 cr., Sof'a Cadariu 2 fl., Moritz Husserl 2 fl., Danielu Stancoviciu 50 cr., Hammer Ignatz 30 cr., Dimitrie Gerda 1 fl., Georgie Stanu 30 cr., Isacu Saman 30 cr., Iacobi Lövenfeld 1 fl., Weinberg 50 cr., Wanderluk 50 cr., Klaub 50 cr. Sum'a 22 fl. 90 cr. v. a.

Din Beregeu prin dn'a Emili'a Andreescu au contribuitu: Emili'a Andreescu 2 fl., 8 fasii, 80 dgr. scame; ved. Laven'a Clecanu 50 cr., dsior'a Gisel'a Clecanu 50 cr., 16 dgr. scame; dn'a Christin'a de Vuceviciu 30 dgr. scama; Epitropi'a bisericasca 3 fl., Emericu Andreescu 1 fl. Sum'a 7 fl. v. a.

Din Mosnitz'a prin dsior'a Elis'a Cernetiu au contribuitu: Dn'a Dominica Cernetiu 1 fl., V. Cernetiu 1 fl., P. Martinu 1 fl., V. Matheoviciu 50 cr., Lazaru Simu 1 fl., dn'a Mari'a Cernetiu 1 fl., dn'a Emili'a Calin'a 50 cr., V. Iovanuti 1 fl., Mari'a Cresmariu 40 cr., Iconia Cresmarin 40 cr., Persida Cresmariu 20 cr., Sof'a Belintianu 30 cr., Persid'a Belintianu 30 cr., Elis'a Cernetiu 26 trianguri, 10 fasii, 26 compresse, 42 dgr. scame. Sum'a 8 fl. 60 cr. v. a.

Din Lugosiu prin dlu avocatulu Coriolanu Brediceanu au contribuitu: Georgiu Albucescu econ. din Novincea 10 fl., Ioanu Albucescu econ. Novincea 5 fl., Petru Pintea, invetiati. din Novincea 1 fl. 50 cr., Georgiu Darabantiu 1 fl., Petru Albucescu din Novincea 1 fl., Tiberiu Grachu Brediceanu 2 fl. 50 cr. Sum'a 21 fl. v. a.

Din Timisi'ora: Florea Bozganu, avocatulu din Becichereculu-mare 3 fl. Prin Isai'a Cioca, parochu din Hodoni 2 fl. 40 cr., 77 dgr. scame (contrib. Nenumiti), „Maica Paraschev'a“ 6 camasi, 2 ismene, 6 lepedee panza noua in pretiu de 22 fl. v. a., P. Rotariu, adv. 10 fl., Mihaiu Ionescu, scolarulu 30 cr., Iuli'a Rotariu 50 de fasii diferite de panza, 52 compresse, 4 trianguli, 31 grame de scame; Ciucianu 1 camasia de flanelu, 1 par. de ciorapi. Sum'a: 229 darabe compresse, 135 darabe fasii, 789 dgr. scame, 145 fl. 28 cr. bani.

In colect'a Nr. 2:

Din Iebeliu prin invetiatoriulu Vasiliu Ciut'a: Al. Ioanoviciu, protop. 2 fl.; Vas. Ciut'a, invetiatorulu 1 fl.; Teodor'a Ciuta 50 cr. Urmatorii scolari cate 5 cruceri: C. Carsiovanu, I. Balan, D. Zlatariu, P. Mada, I. Bobosiu, G. Chie, T. Siefertianu, D. Murgea, Ars. Dina, I. Groza, G. Lifa, I. Loichitia, I. Matiu, I. Iencula, M. Stupariu, G. Dina, S. Zlatariu, Eft'a si Paraschiv'a Marcheze, I. Loichitia, Moise Grecu, I. Margita, I. Secara, I. Cica, D. Loichitia, I. Laica, Petru Daju, D. Canu, I. Ilie, D. Loichitia, D. Albu, I. Albu, P. Buibatiu, Ventila Gornicu, I. Laru, I. Beslia si S. Dina; Ioanu Dina mare 15 cr., G. Albu, P. Blidariu, I. Radulescu, Ioanu Dina micu si Mih. Ciuta cate 10 cruceri; I. Blidariu, Tr. Tusianu si Eft'a Capitaniu cate 8 cr.; I. Chie mare 6 cr. = 6 fl. 30 cr.

Din Ligedu prin dlu G. Nicolaeviciu insusi 2 fl., N. Lengeru 1 fl., I. Nicolaeviciu 1 fl., Danil'a Ceregutiu 1 fl., N. Bozsini 1 fl., I. Vulcanu 5 fl., Iulcea Nicolaeviciu 2 fl., I. Giba, M. Alecsandru, Gig'a Ceregutiu, S. Nicolaeviciu, D. Iulian'a Nicolaeviciu, Iul. Lengeru, I. Tiaranu si M. Murariu cate 1 fl., M. Bulzu 30 cr., D. Popoviciu 70 cr., D. Nicolaeviciu, Sav. Ceregutiu, Id'a Cerecutiu si Paraschiv'a Ceregutiu cate 50 cr. La olalta 26 fl. v. a. Teodoru Michesiu din Timisi'ora 2 fl.

Din Satu Chinezu prin judele comunalu Iiva Stevi: Ales. Cratiunescu, Iiva Stevi cate 2 fl., Petru si Liubitia Augustinu, A. Kertay si Eli'a Ardeleanu cate 1 fl., Ica Ungurianu 90 cr., N. Rotariu si I. Sienu cate 50 cr., I. Morariu, T. Micsianu, N. Giuriciu, T. Iutchin, N. Iovanu, N. Tizmenariu, C. Ardeleanu, M. Marin'a, M. Ardeleanu, T. Murgu, I. Suboleteanu, Dama Davidu, Efr. Cratiunescu, N. Cratiunescu si Stefanu Cratiunescu cate 10 cr., V. Golea 40 cr., Efr. Cratiunescu, Sr. Ciavinu, L. Bichisiu si N. Pantia cate 30 cr., N. Ducinu, C. Ciavinu, M. Botnescu, M. Mihailovu, M. Cosimu, M. Iutchin, C. Ivanov, M. Radu, I. Simionu, T. Andreiu, M. Marcu, N. Suboleteanu si M. Pantia cate 20 cr., M. Cratiunescu 15 cr., mai multi contribuenti nenumiti 8 fl. 6 de totu 24 fl. 31 cr.

Sum'a intr'ega in list'a II 58 fl. 61 cr.

Sum'a „ „ „ I 145 fl. 28 cr.

La olalta 203 fl. 89 cr.

si obiectele insirate in list'a prima s'au speditu la locul competent. (Va urm'a.)

Iuli'a Rotariu n. Dreghiciu.

Cu 1-a Ianuarie v. 1878

s'a inceputu unu nou abonamentu la

„GAZET'A TRANSILVANIEI.“

Rogamu pe domnii aceia, a caroru abonamentu a espiratu cu 31 Decembre st. v. ca se grabesca cu reinoirea lui celu multu pana in 15 Ianuariu st. v. deca voiescu ca se li se tramita foi'a regulatu. Pentru ca se potemu stabili numerulu esemplarie-loru, ce sunt a se tipari, este necesariu, ca prenumeratiunile pentru semestrulu I 1878 se fia efectuite pana la mediuloculu lunei curente.

P. T. domnii noui abonati sunt cu deosebire rogati a ne tramite adresele esactu, aratandu si post'a cea mai a prope de locul unde locuiescu.

Pretiuulu abonamentulu este: pentru Brasiovu 8 fl. pe anu, 4 fl. pe semestru si 2 fl. 50 cr. pe trei luni; cu dusulu in casa 10 fl. pe anu, 5 fl. pe semestru si 3 fl. pe trei luni; pentru Austro-Ungari'a 10 fl. v. a. pe anu, 5 fl. pe unu semestru si 3 fl. pe trei luni, er' pentru strainatate 12 fl. pe anu, 6 fl. pe siese luni si 4 fl. pe trei luni. Scrisorile sunt a se adressa la

Redactiunea

„GAZETEI TRANSILVANIEI“
in Brasiovu.

Concursu.

Pentru ocuparea postulu de invatiatorulu vacantu la scol'a romana de prunci, clasa I-ma se deschide concursu.

Emolumintele impreunate cu acestu postu suntu:

a) 400 fl. v. a. salariu anualu in bani gata; b) 2 fl. 10 cr. v. a. spese anuale pentru utensiliile scripturistice; c) cortelu in natura; d) 4 1/2 stanjini de lemne; e) o gradina estravilana de legume in estensiune de 800 □^o.

Competentii pentru acestu postu suntu indatorati a se infaciosia in vreo Duminica seu s'abatore in biseric'a romana de aici spre a documenta desteritatea loru in cantare bisericasca, apoi a'si substerne petitiunile loru in restimpu de siese septemani, dela prim'a aparitiune a concursulu in „Gazet'a Transilvaniei“, prin pretur a cercuala subsemnatulu scaunu scolastec. Petitiunei suntu a-se alaturá urmatorele documinte; 1. Carte de botezu, 2. Alestatulu preparandialu, 3. Testimoniulu de cualificatiune (Lehrbefähigungszeugniss), 4. Unu reversu — in duplum, — prin carele competitorulu se obliga, ca in casu de va fi alesu, va canta in s. biseric'a fara de a pretinde pentru acest'a vreo remuneratiune speciala, er' la ingropatiune va merge pre lenga tacs'a de 50 cr. v. a.

Pentru scaunulu scolasticu alu comunei Sautulu-nou.

Antistele ca presedinte alu scaunulu scolasticu
Wentiu.

Notariulu scaunulu scolasticu:

3—3

Ioane Russovanu.

CAROLU SCHUSTER

are onore de a face priu acesta cunoscutu, ca a luat in proprietatea s'a farmacia (Apotheke) cu firm'a:

„LA ANGERULU PAZITORU“

in Tergulu graului si totu-deodata si permite a areta, c'a arangeat'o cumu nu se pote mai bine, pentru a pote multumi pe onorabilulu publicu in tote directinnile sciintiei. Recomanda cu deosebire bogatulu seu depositu de specialitatile articuleloru indigene, ca si straine, asemenea si de celu mai bunu si finu articulu de toaleta cu pretiurile cele mai moderate, cu incredintiarea despre o solida si prompta espeditiune. 1--6

Anunciu.

Subscrisulu mi-am transpusu cancelari'a advocatiale dela Abrudu la Sibiu, Strad'a urezulu Nr. 25 in etagiulu alu II-lea; ceea ce prin acesta cu aceea observare se aduce la cunoascintia onoratulu publicu si a clientiloru mei, cumca tote cauzele deja mie incredintiate si incredintiande le voiu efeitui cu tota promptitudine si conscientiositate.

Sibiu, in 1 Ianuariu 1878.

L. Basiliu Popp d'Harsianu,
advocatu regnicolare.

1--3

Editoru: Iacobi Muresianu.

Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Muresianu.

Tipografia: Ioane Gott si fiu Henricu.